

at Landmandsbanken fremtidig ledes saaledes, at den paagældende Afdeling — det var kun een af Afdelingerne af Landmandsbanken — kan falde helt bort. Men i hele Landmandsbankens Konstruktion er der saa meget sundt og godt, at det vil være urimeligt at paaføre Samfundet det uhyre Tab, som vil være forbundet med nu at nægte den Støtte.

Det ærede Medlem Hr. Hauge spurgte, om Regeringen maaske ikke ønskede Tilslutning fra alle politiske Partier. Det gør Regeringen ganske ubetinget; man opfatter ikke det her som en Partisag, men som en Samfundssag og det af stor Betydning. Og det bliver et tungt Ansvar for dem, der siger: Jeg lader mit Partihensyn træde foran det Samfundshensyn, som her bør gøre sig gældende. Det ærede Medlem ønskede, at der skulde fremkomme yderligere Oplysninger. Jeg antager, der vil blive nedsat et Udvalg, der forhaabentlig vil ende sit Arbejde meget hurtigt, og der vil man da kunne faa alle de Oplysninger, der kan gives. Men jeg gentager, at det vil være ganske nødvendigt, at Lovforslaget bliver behandlet færdigt til Mandag Morgen. Det vil være ganske uforvarligt at gaa Mandagen i Møde, uden at denne Sag er afgjort. Bliver Lovforslaget ikke vedtaget, vil i alt Fald jeg paa Handelsministeriets Vegne indstille, at Banken maa lukke, det vil ikke være forsvarligt at aabne den, uden at man kender Resultatet.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner fremsatte en Beklagelse over, at vi ikke havde taget rigtigt fat paa denne Sag, idet man ikke i rette Tid havde meddelt, hvad man vidste. Beretningen blev afleveret fra Landmandsbanken i Gaar Aftes Kl. 9, jeg fik Beretningen paa min Bopæl Kl. 11, Trykningen foregik i Nat, Rigsdagens Bankudvalg fik Sagen forelagt i Formiddags Kl. 11 $\frac{1}{2}$. Jeg synes egentlig ikke, man kan gøre det ret meget hurtigere. Det ærede Medlem var inde paa, at man ikke maatte skade de andre Banker ved denne Foranstaltning. Denne Betragtning deler jeg fuldt ud, og skulde det vise sig, at der ved den her foreslaaede Ordning kommer for store Beløb ind i Landmandsbanken, maa man træffe Foranstaltninger saaledes, at det ikke sker.

Det ærede Medlem Hr. Zahle kritiserede Opgørelserne i Juli og September og nævnte, at jeg havde sagt, at det var en overfladisk Opgørelse. Hvis jeg har brugt det Udtryk, har jeg nu i alt Fald ikke ment det saadant; men der er Forskel paa at fore-

tage en Opgørelse af en saadan Virksomhed som Landmandsbanken midt i en Periode, hvor man kun har kort Tid til sin Raadighed, og saa at foretage en virkelig Aarsopgørelse. Jeg nævnte i min Indledningstale, at den her foreliggende Opgørelse var den første Aarsopgørelse, der har kunnet finde Sted, og den første Opgørelse, hvor der i Detailler er taget Hensyn til alle Forhold. Differencen er jo betydelig. Man begyndte med et Tab paa 144 Mill. Kr. i Juli. Ved Opgørelsen i September blev der kun taget Hensyn til enkelte Hovedposter, som der ogsaa er gjort Rede for i Beretningen, det blev opgjort til 40 Millioner, og i September var Tabet altsaa 184 Millioner. Nu er Tabet opgjort til 232 Millioner. Hovedparten af dette forøgede Tab stammer imidlertid fra, at Aktier — dels Aktier, som Banken selv ejer, dels saadanne, som ejes af nogle af dens Debitorer — er faldet i Værdi. Det hører til den Slags Ting, man paa det Tidspunkt ikke kunde vide og derfor heller ikke kunde tage Hensyn til. Der er endvidere sket nogen yderligere Afskrivning, fordi Opgørelsen nu er saa kritisk, som man har forlangt den.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa Tilliden. Det er en Vare, som er noget sjælden i denne Tid, men at være saa fattig paa Tillid, som det ærede Medlem mente vi var, tror jeg ikke vilde være godt for os. Jeg tror, man ikke naar vidt frem, hvis man har en saadan Mistillid, som det ærede Medlem her udtalte. Jeg deler den i alt Fald ikke. Det, der her er sket, forsvarer jeg ikke. Men i Almindelighed er vort Samfund, vore Banker, vore Erhvervsforhold sunde og gode, der er ingen Grund til, at man af Landmandsbankens Forhold skal udlede, at der er Grund til at have Mistillid til alting. Man gavner intet ved det, man skader tværtimod. Det ærede Medlem oplæste en Tale af den forrige Handelsminister, Hr. Rothe, hvori han udtalte sin Betænkelighed ved at gaa med til en direkte Garanti. Det forstaar jeg saa godt. Det er ogsaa med stor Betænkelighed, jeg er gaet med til at foreslaa dette. Det er efter min Mening ikke noget, man skal attraa; men Forholdene kan være saaledes, at man kan blive tvunget dertil for at undgaa større Skade.

Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen var inde paa Tanken om at yde Hjælp til Sparerne i sammenbrudte Banker. Jeg har allerede udtalt, at det er under alvorlig Overvejelse at finde en Form, hvorunder